

Calle Málaga

Direcció: Maryam Touzani **Guió:** Maryam Touzani, Nabil Ayouch **Països:** França, Espanya, Alemanya, Bèlgica, Marroc **Durada:** 116 min **Any:** 2025 **Gènere:** Drama
Interpretació: Carmen Maura, Marta Etura, Ahmed Boulane, María Alfonsa Rosso, La Imèn... **Música:** Franziska Henke **Fotografia:** Virginie Surdej **Distribuïdora:** Caramel Films
Estrena a Espanya: 01/04/2026
No recomanada per a menors de 12 anys
Versió original en espanyol i àrab, amb subtítols en espanyol

SINOPSI

La María Ángeles (Carmen Maura), una espanyola de 79 anys que viu sola a Tànger, al nord del Marroc, gaudeix de la seva ciutat i del seu dia a dia. La seva vida fa un tomb quan la seva filla Clara (Marta Etura) arriba des de Madrid per vendre l'apartament on sempre ha viscut. Decidida a quedar-se a la ciutat que la va veure créixer, farà tot el possible per mantenir casa seva i recuperar els objectes de tota una vida. Pel camí, redescobreix, contra tot pronòstic, l'amor i el desig. (Caramel Films)

CRÍTICA

03/09/2025 - VENÈCIA 2025: Maryam Touzani ofereix una nova història sobre el Marroc plena de vida i amor, que ens anima a pensar amb profunditat en la divisió generacional

Al carrer que dona títol a la nova pel·lícula de **Maryam Touzani**, **Calle Málaga**, hi viu la septuagenària María Ángeles (interpretada per la icònica actriu espanyola **Carmen Maura**) al seu estimat apartament de l'històric Barri Espanyol de Tànger. Després d'*Adam* i *El caftán azul*, la directora marroquina ens porta a la seva ciutat natal i al lloc on va créixer la seva àvia, abordant una història sobre la diàspora centrada en la idea del lloc de pertinença, on aquest modela profundament la identitat i on la identitat es configura a partir de la comunitat, en lloc d'essencialitzar-se. Escrita per Touzani i la seva parella **Nabil Ayouch** (director d'*Everybody Loves Touda*, que també van coescriure junts), **Calle Málaga** es va estrenar mundialment aquest any a la secció Venezia Spotlight del Festival de Venècia. A continuació, la pel·lícula tindrà la seva estrena nord-americana al Festival de Toronto, dins de la secció Special Presentations.

L'últim treball de Touzani ens presenta la Clara (**Marta Etura**), la filla de la María Ángeles establerta a Madrid, una mare acabada de divorciar que té problemes econòmics i pretén vendre la casa de la seva mare a Tànger, totalment en contra dels seus desitjos. Tot i això, la nostra astuta protagonista es nega a abandonar la seva estimada ciutat i mudar-se a Madrid. En lloc d'això, torna d'amagat a casa seva amb la ferma intenció de recuperar totes les seves pertinences, empenyorades precipitadament. En fer-ho, coneix el venedor d'antiguitats Abslam (**Ahmed Boulane**), amb qui entaula una relació amorosa després d'un començament difícil.

Amb un toc de comèdia lleugera, Touzani emmarca la seva pel·lícula al voltant de les relacions dins d'aquesta comunitat: les xerrades amistoses de la María Ángeles amb els joves de Tànger i els venedors locals, la relació problemàtica amb la Clara, la nova vida amb l'Abslam i el seu vincle únic amb la germana Josefa (**María Alfonsa Rosso**), una amiga de la infància i monja de clausura amb la qual conversa ocasionalment. Encara que la història resulta còmodament previsible en ocasions, la pel·lícula transmet en general la sensació d'una càlida abraçada, mentre la directora ens mostra les diferents cares de Tànger. Mitjançant la direcció de fotografia de **Virginie Surdej**, Touzani presenta la ciutat en tons taronges i rosats, des de les façanes característiques fins a la calidesa casolana de l'apartament de la María Ángeles. També es pren el temps necessari per retratar la florent relació entre la María Ángeles i l'Abslam, prestant especial atenció a la bella intimitat sexual entre tots dos, rarament mostrada en pantalla.

Al cor de la història hi ha diverses crides a l'acció entrelaçades: mai imposicions, sinó simplement punts de connexió que l'espectador pot vincular amb la seva pròpia vida i sobre els quals reflexionar. Per exemple, la relació entre la María Ángeles i la Clara ens convida a pensar profundament sobre les divisions generacionals, així com sobre el que significa prendre's seriosament els desitjos i necessitats de la nostra gent gran, alhora que entenem que els vincles d'una persona amb un lloc poden no ser els mateixos que els nostres. Si et preguntes per què els teus pares o avis es resisteixen a abandonar casa seva, **Calle Málaga** t'explicarà amablement el perquè.

Olivia Popp - cineuropa.org